

РЕШЕНИЕ

№ 1054

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6829** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от Й. П. – управител, адрес: [населено място], [улица], офис 2 – чрез адвокат М. Ч., срещу Решение № ПО-57/14.06.2021 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството жалбоподател срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С210022-023-0001525/31.05.2021 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени аргументи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на оспореното Решение и соченото ПНПОМ. Иска се тяхната отмяна.

В открито съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призовано, не изпраща представител за участие в производството по делото. Постъпили са молби от процесуалния представител – адв. Ч., с които не възразява да бъде даден ход на делото в нейно отсъствие, поддържа жалбата, изразява становище по съществото на спора и представя доказателства и списък на разноските.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. – редовно призован, представлява се от юрк. К., с пълномощно по делото. Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата, представя доказателство за компетентност на административния орган и 2 броя ЗИЗВР от 27.07.2021 г. и 26.08.2021 г. Поддържа депозираните писмени бележки,

представени от юрк. К., претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София – град след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Предмет на обжалване е Решение № ПО-57/14.06.2021 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството жалбоподател срещу ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001525/31.05.2021 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С.. С посоченото ПНПОМ са наложени следните предварителни обезпечителни мерки /ПОМ/: заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в: ТБ Т. Б. АД ВІС СREXBGSF за сумата от 189 978.17 лв. и У. Б. АД ВІС UNCRBGSF за сумата от 189 978.17 лв.; заповед върху притежаваните от лицето ценни книги: всички безналични ценни книги, притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар; заповед върху следните МПС: товарен автомобил марка IVECO, рег. [рег.номер на МПС], рама № ZCFC3582005543020, двигател № 0040581, година на производство 2005 г., мощност 85kw, със застрахователна оценка 3000.00 лв.

Постановлението, с което са наложени ПОМ, е издадено във връзка с постъпило мотивирано искане № Р-22221121001857-039-001/20.05.2021 г. на органа по приходите С. А. К. на длъжност главен инспектор по приходите в качеството му на ръководител на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221121001857-020-001/31.03.2021 г. В искането като мотиви /обстоятелства/, поради които се налага предприемането на мерките за предварително обезпечаване, е посочено следното: установени факти и обстоятелства, свързани с ревизираното лице, при планиране и извършване на ревизията – ревизията е за установяване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС за задължения по ДДС на [фирма], ЕИК:[ЕИК] за извършени доставки, документирани с фактури № 155/01.04.2015 г.; № 156/02.04.2015 г.; № 157/06.04.2015 г.; № 158/06.04.2015 г.; № 159/06.04.2015 г.; № 160/06.04.2015 г.; № 161/15.04.2015 г.; № 162/17.04.2015 г.; № 164/07.05.2015 г.; № 165/12.05.2015 г.; № 166/22.05.2015 г.; № 167/22.05.2015 г.; № 168/22.5.2015 г.; № 169/27.05.2015 г.; № 170/27.05.2015 г.; № 171/01.06.2015 г.; № 172/11.06.2-15 г.; № 173/11.06.2015 г.; № 174/25.06.2015 г.; № 175/08.07.2015 г.; № 176/30.07.2015 г.; № 177/28.08.2015 г.; № 178/30.09.2015 г.; № 179/30.11.2015 г.; № 180/28.12.2015 г.; № 181/30.12.2015 г.; № 186/30.03.2016 г.; № 187/30.03.2016 г.; № 188/30.03.2016 г.; № 189/29.07.2016 г.; № 190/29.07.2016 г.; № 191/30.08.2016 г.; № 192/23.09.2016 г.; № 193/26.09.2016 г.; № 194/26.09.2016 г.; данни и доказателства за установено имуществено състояние на ревизираното лице – съгласно данни от Агенцията по вписванията – Имотен регистър ревизираното лице не притежава недвижими имоти, съгласно данни от информационната система на КАТ ревизираното лице притежава МПС, от информационната система на НАП са видни декларираните от дружеството банкови сметки, ревизираното лице не притежава активи/имущество, освен банкови сметки. Посочено е още, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне, е 122 222.78 лв. главница и 70 755.39 лв. лихва, изчислени към 19.05.2021 г.

С обжалваното решение е потвърдено обжалваното ПНПОМ от директора на ТД на НАП, който е приел за обосновани изводите на органа по приходите за възможно затруднение при събиране на вземането, поради което е необходимо налагането на ПОМ, за да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършване на служебната проверка настоящият съдебен състав преценява, че ПНОМ е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП – С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако 1.) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2.) не съществува изпълнително основание или 3.) ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Така очертаната правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка. Съгласно първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Данни и доказателства за изпълнението на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка не са представени от жалбоподателя.

Доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, тоест не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания и следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание, преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Не се спори между страните относно спазването на формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК се налагат с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и данъчно-осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Заради етапа на установителното производство, в който се налагат предварителните мерки, все още няма установени задължения по основание и по размер. Поради тази причина разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК изисква обезпечителните мерки да не спират и възпрепятстват дейността на ревизираните лица, поради което задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т. е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, да не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма степен от необходимото за събиране на задълженията. Императивното изискване по чл. 121, ал. 3 от ДОПК е пряко проявление на принципа на съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, за който

администрацията следва да следи винаги когато законът ѝ дава възможност да избере дали да упражни или не дадено свое правомощие.

В тази връзка съдът намира за основателни твърденията на жалбоподателя за необоснованост на постановлението за налагане на обезпечителните мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност, както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който, от своя страна, не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно, или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл. 169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

В процесното постановление липсват изложени конкретни мотиви, които да правят обосноваването извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Безспорно е, че по отношение размера на предполагаемите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган.

В настоящия случай изводът за невъзможност или затруднено събиране на публичните вземания не се подкрепя от достатъчно факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството, характера и продължителността на търговската дейност на ревизираното лице, неговото общо финансово и имуществено състояние, фискална история, в това число резултати от ревизии и проверки, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на данни, извършено след възлагане на ревизията разпореждане с активи и други, въз основа на които да се направи обосноваване извод, че без налагането на обезпечителните мерки събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено.

Подобни конкретни факти и данни в случая не са посочени нито в искането на ревизиращия орган, нито в ПНПОМ, нито в решението на директора на ТД на НАП. Липсата на такава информация препятства както съдебната проверка относно обосноваването на изводите на публичния изпълнител, че съществува риск от събирането на предполагаемото вземане, така и проверката относно спазването на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че потвърденото с оспореното решение постановление не е мотивирано, като изложените твърдения относно това, че мерките се налагат за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно

или значително, е изцяло декларативно. Както бе посочено по-горе, липсва каквото и да е позоваване на конкретни факти и данни, въз основа на които да може да се направи обоснован извод, че без налагането на обезпечителните мерки събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено.

В тежест на органа по приходите е да докаже наличието на обезпечителна нужда за налагане на запора, т.е. че без него няма да може или ще се затрудни събирането на задължението към НАП. В оспореното пред настоящата инстанция ПНПОМ и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С. не съдържат основания за налагането на конкретните обезпечителни мерки. Липсата на данни, че търговецът е започнал да продава имуществото си или да го обременява с тежести с цел да осуети или затрудни събирането на едно бъдещо публично държавно вземане и бланкетното посочване на „основания“, с които се преповтаря самата правна норма на чл. 195 от ДОПК на практика се приравнява на липса на мотиви на административния акт.

При това съдът намира, че по делото не се доказва от страна на ответника наличието на предпоставките по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Това води до краен извод за незаконосъобразност на процесното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНПОМ, налагаща тяхната отмяна.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от пълномощника на жалбоподателя ответникът да бъде осъден да заплати разноски в размер на 650 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса и 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, и с оглед възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намира последното за основателно. В този смисъл и на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 550 лв., от които 500 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. държавна такса.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от Й. П. – управител, адрес: [населено място], [улица], офис 2 Решение № ПО-57/14.06.2021 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството жалбоподател срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001525/31.05.2021 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001525/31.05.2021 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от Й. П. – управител, адрес: [населено място], [улица], офис 2 сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща сторените в настоящото производство разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Съдия:

